

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 21 kwietnia 1925 r.
sygn. akt III R 257/25**

Wierzyciel ma prawo do środka prawnego także w postępowaniu toczącym się przeciwko trzeciodłużnikom.

Sąd Najwyższy pod przewodnictwem Prezesa Sądu Najwyższego Dworskiego, a w obecności sędziego Sądu Najwyższego Stefki i sędziego Sądu Najwyższego dra Rutkowskiego jako sędziów, w sprawie Jakóba Chrząszcza w Dębnie, jako wierzyciela egzekucję popierającego, zastąpionego przez dra Juliusza Dresnera, adwokata Tarnowie ul. Wałowa 14, przeciw Mojżeszowi Schönbergowi w Chrzanowie jako zobowiązanemu, zastąpionemu przez dra Zygmunta Grünzweiga adwokata w Krakowie ul. Grodzka 42, o egzekucję celem wymuszenia wystarania się o dokument itd. z.p.n., na rekurs rewizyjny wierzyciela egzekucję popierającego od uchwały Sądu Apelacyjnego w Krakowie jako sądu rekursowego z dnia 29 grudnia 1924 r., sygn. akt R II 314/24, którą uchwałę Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 czerwca 1924 r., sygn. akt Cg I A 131/21 na rekurs trzecich dłużników: Jakóba Zająca i Chai Zając w Chrzanowie, Tauby Szapira w Rymanowie i Ryfki Leser w Krakowie, wszystkich jako zdeklarowanych spadkobierców błogosławionej pamięci Chiela Zająca, zmieniono w ten sposób, że odmówiono wnioskowi wierzyciela o dozwoleńie żądanej egzekucji, powziął następującą uchwałę:

- 1) uwzględniając rekurs wierzyciela popierającego Jakóba Chrząszcza, zmienia się zaskarżoną uchwałę w ten sposób, że przy wraca się do mocy prawnej uchwałę sądu pierwszego z dnia 21 czerwca 1924 r. sygn. akt Cg I A 131/21,
- 2) trzeci dłużnicy: Jakób Zając, Chaja Zając, Tauba Schapira i Ryfka Leser winni zapłacić solidarnie wierzycielowi popierającemu Jakóbowi Chrząszczowi koszty rekursu rewizyjnego w kwocie 25,40 zł w dniach czternastu, pod zagrożeniem przymusowego ściągnięcia.

Uzasadnienie

Wybór środków egzekucyjnych należy do wierzyciela popierającego. Wierzyciel postawił pierwotnie wniosek o dozwoleństwo egzekucji z § 354 ordynacji egzekucyjnej¹, jednak wobec zapatrywania sądu regresowego, wyrażonego w uchwale z dnia 28 lutego 1924 r., sygn. akt Cg I A 131/21, odmawiającej powyższej egzekucji, i nie mogąc zaskarżyć tej uchwały z powodu niskiej wartości przedmiotu sporu, wniósł o dozwoleństwo egzekucji w sposób, przez sąd rekursowy wskazany. Ponieważ powyższa uchwała sądu rekursowego z dnia 28 lutego 1924 stała się prawomocna, nie mógłby już wierzyciel postawić ponownie wniosku o dozwoleństwo egzekucji z § 354 ordynacji egzekucyjnej, a gdyby odmówić mu obecnie także egzekucji, dozwolonej uchwałą sądu pierwszego dnia 21 czerwca 1924 r., sygn. akt Cg I A 131/24/43, nie swego mógłby już w ogóle urzeczywistnić swoje roszczenia. Nie zmienia postaci rzeczy, że dokument ma być zeznany dopiero przez trzecich dłużników. Przez dozwoleństwo egzekucji z § 331 ordynacji egzekucyjnej uzyska wierzyciel popierający uprawnienie do wniesienia skargi przeciw trzeciemu dłużnikowi, a udzielenia mu tej legitymacji odmówić nie można.

Natomiast niesłuszny jest zarzut rekurenta, że spadkobiercy błogosławionej pamięci Chiela Zająca nie mieli uprawnienia do wnoszenia rekursów. Skoro bowiem uchwała Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 21 czerwca 1924 r., sygn. akt Cg I A 131/21 została spadkobiercom błogosławionej pamięci Chiela Zająca doręczona, wolno im było, nie czekając na ewentualny spór, zacząć tę uchwałę rekurem (§ 65 ordynacji egzekucyjnej), gdyż uchwała ta nie należy do tych, od których rekurs jest w myśl przepisów ordynacji egzekucyjnej niedopuszczalny.

Orzeczenie o kosztach polega na przepisach § 78 ordynacji egzekucyjnej i §§ 41 i 50 k.p.c.². Obowiązek zapłaty kosztów rekursu rewizyjnego nałożył Sąd Najwyższy na trzecich dłużników, albowiem z powodu ich rekursu, a nie z powodu rekursu zobowiązanego, nastąpiła zmiana pierwszej uchwały, co stało się przyczyną rekursu rewizyjnego i niniejszego rozstrzygnięcia.

[Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (aust. k.p.c.): § 41, § 50, Ordynacja egzekucyjna: § 78, § 331, § 354.]

¹ Ustawa z 27 maja 1896 r. o postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym (Ordynacja egzekucyjna), Dz.U.P. 1896 poz. 79.

² Austriacka ustawa z dnia 1 sierpnia 1895 r. o postępowaniu sądowym w cywilnych sprawach spornych (Procedura cywilna), Dz.U.P. 1895 poz. 113.